

A munka becsülete

Isten Ádámot az Édenkert őrzésére és művelésére teremtette. Ez a megbízás jelenti az emberi nem méltóságát, ami minden teremtmény fölé emelte.

3. oldal

A lélek kiégése

A túlhajtott munka, az irreális célok vagy elvárások egy önpusztító folyamatot hoznak létre. Világméretű jelenlég a kiégés, szaknyelven a burn out.

4. oldal

Idősek vasárnapja

A Szentírás külön figyelmezteti Istennek népét: gondoskodjanak az özvegyekről és az árvákról. Idősek vasárnapja volt Szilágyballán.

5. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2015. JANUÁR XXVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

ISTENNEK

PUSZTÁBAN

VÁNDORLÓ NÉPE

A nemrég lezajlott romániai elnökválasztás hajrájában gyakran hallhattunk a diaszpórában szavazókról. Meg is lepődtem kedves hívem kérdésén, mi is az a diaszpóra? Nem egyházi fogalom? A jelentése magyarul: szórvány. Az egyháztól pedig cseppet sem áll messze a kérdés, sőt...

Miközben láttam néhány képet a nyugati lázadó sorállókról, megjelentek előttem a nyugati magyar református szórványok: Ausztria, Belgium, Franciaország, Hollandia, Németország, Svédország, Svájc. Olvastam nemrég egy rövid interjúból, hogy Párizsban havi egy istentiszteletre gyülekezhetnek magyarok (nemcsak reformátusok). „Megelégszenek azzal, hogy évente 11 alkalommal hangozzék Isten Igéje” – a hatezernyi párizsi és környékbeli magyarok 1-2%-a, aki alkalmanként megjelenik. Talán egy kis keserűséggel olvashatta az interjút Heddad Annamária gondnokasszony, aki a meghívott beszolgálókat többnyire otthonában szállásolja, vendégeli, szállítja a távoli reptérről és vissza, de igyekszik egy kis párizsi bemutatót is biztosítani. Magam is így szolgálhattam a 17 éve lelkes nélküli gyülekezetben, és járhattam az Eiffel-toronyban, a Notre-Dame-ban, Versailles-ban, Trianonban. (folytatás a 2. oldalon)

A PUSZTA LÉTNÉL TÖBBET

A kietlen pusztaság egyszerre rémisztő vagy megnyugtató hely. Attól függően, hogy mi lakozik az ember szívében. Az önmagával és Istennel meg nem békült, önmaga életének értelmét nem találó ember megrémül a pusztaságban. Azért, mert a pusztaság a lélek legmélyének tükrévé az értelmetlenséget, a céltalanságot és az emberi élet legpusztítóbb érzését, a hiábavalóságot árasztja magából. A semmi kézfoghatósága teszi igazán félelmetessé a sivatagot, ami a lélekben lakozó ürességnek a teremtett világban megmutatkozó tükörképe. A céltalanul élő ember számára a sivatag kín és keserűség. Vannak ugyanakkor, akik keresnek

keresik a pusztaságot. A szerzetesek, a remeté és a lelki út vándorai, akik Istennel akarnak találkozni. Mert Isten csak a csendben, a magányban, a teljes odafordulás állapotában szólítható meg. „Menj be a te belső szobádba!” – mondja az Írás. Ha böjtölsz vagy imádkozol, vagy válaszokat keresel, vagy éppen hogy kérdezni akarsz, akkor hagyj magad mögött mindent, és keresd a pusztaságot. Isten a Sínai pusztában beszélt az ő népével, Jézus Krisztus pusztai helyekre vonul vissza imádkozni. Az Istennel való beszélgetés cél, értelmet, irányt ad az életnek. Valamit, ami több a pusztai létnél.

ISTENNEK PUSZTÁBAN**VÁNDORLÓ NÉPE**

(folytatás az 1 oldalról)

Ennek a „diaszpórának” a súlyos gondolja, hogy nem találnak egy franciául is beszélő magyar lelkészt, mert nyelvismeret nélkül mégsem lehet, másrészt belegondolni is nehézkes, milyen távolságokba és mennyi időbe és költségbe kerül egy-egy istentiszteletre eljutni a jórészt idősebb korú testvéreknek, bússéges presbitereknek. Csatolhatjuk a témához a vendéglelkész útiköltségét, a bérelt imahelyet a valóban drága francia fővárosban, és némi betekintésünk van máris, mi is az a diaszpóra. Az az állapot, amelybe egy népközösség gyermekei belekerülnek, függetlenül attól, hogy menekülni kényszerültek, elhurcolták őket, mint Isten népét a hetven évig tartó babiloni fogságba, vagy mostanság a biztosabb megélhetés okán távoznak szülőföldjükről.

Fajtánk jó része Trianon után, majd 1945 és 1956 után menekült a Kárpát-medencéből. Ma számottevő diaszpóráként élünk Nyugat-Európától Dél-Amerikáig, és tovább terjed az 1Pt 1,1-ben olvasható „elszéledt jövevények” diaszpóra-magyarsága. Ilyen fogalmakkal lehetünk okosabbak, mint migráció és emigráció, disszidensek, új exodus és asszimiláció. Csak reménykedni lehet a valamikori peregrinációhoz hasonlító folyamatban, amikor tanulni mentek a híres európai egyetemekre, és például reformációval, tudományokkal tértek vissza, esetenként meggazdagodva, amit itthon igyekeztek népiük javára fordítani.

A diaszpóra jelenséget lehet kutatni, magyarázni, megoldást találni viszont nehezebb. A diaszpóra azt is jelenti: a magok elvetése. Bűnbánattal kell megvallanunk, gyenge vetőmagot engedhettünk külföldre, gyökértelen evangéliumi lelkülettel. Odakint nem gyökereznek bele a szórványgyülekezetek közösségébe, nem támogatják járulékaikkal, és mi kibúzhatjuk őket a nyilvántartásunkból. Ne csodálkozzunk, hiszen konfirmálók százai szakadnak el az ünnepi esemény után az egyháztól, tekintélyes erdélyi és alföldi falvainkban a templomtól karnyújtásnyira élők között is csak 10-15% körüli a gyülekezetlátogatók száma. A szekularizált világban egyre diaszpórasabb lesz maga a kereszténység.

Eljön-e az idő, amikor türelmesen vagy lázadóan sorban fognak állani az Isten országának elnökéért?

BERECZKI ANDRÁS

PUSZTA KÉPMUTATÁS HELYETT ÉLŐ HIT

„És mondá: A Sionról megharsan az Úr és Jeruzsálemből megzendül, és elhervadnak a pásztorok legelői, és megszárad a Kármel teteje.” (Ámós 1,2)

Ámós könyve Izrael, az északi országrész bukása előtt íródott. A bűn fogsághoz, nyomorúsághoz vezet, de Isten prófétáin keresztül mindig időben figyelmezteti népét. Ma is szól Isten figyelmeztető szava, csak rajtunk múlik, hogy meghalljuk-e, vagy nem érdekel. Ámós egy olyan korban él, amikor a vallásos élet Izraelben, és fővárosában, Samáriában, üressé, puszta képmutatássá vált.

Éppen ezért Isten szava az Ige szerint nem a rendeltetését vezített samáriai áldozati helyről szól meg, hanem a déli országrész, Júdea fővárosából, a Sionról, a jeruzsálemi templomból. Ide még nem jutott el a bálványfertő. Isten szolgálói hűséggel közvetítik az áldott mennyei üzenetet.

Amikor a világban annyi minden elveszíti rendeltetését, hivatását, neked tudni kell, hogy hol a helyed. Nem az üres hit, vagy képmutató

vallásos élet fog megtartani, hanem egyedül a Krisztusba vetett őszinte hited és reménységed. Bár Krisztus sokféleképpen hirdették a világban, szórólapon és interneten is, ez részben jó, de ne feledd, a találkozási hely, amit neked rendelt Isten, a te drága református Sionod, egyházad és templomod. Becsüld és szeresd!

Az igevers ítéletet hirdet Kármel ellen. A Kármel hegye egy pogány áldozati hely volt. Az egész első fejezetben sok más város és ország van még felsorolva. Mind olyanok, amik valamiképpen bálványimádással fertőzték meg Isten népét, úgymond bűnre csábították, pogány hitre tanították. Isten ezért haragszik, és megítéli nemcsak azt, aki elköveti a bűnt, de azt is, aki sugallja.

Embertársaidat mire tanítod? Bűnre, vagy a krisztusi élet szépségeire. A Biblia azt tanítja, hogy a bűnre csábítók büntetése nagyobb lesz, mint a vétkezőké. Aki viszont lelket ment meg a haláltól, az sok bűnt elfedez. Légy inkább Krisztus lelkeket mentő szolgálója. Ámen.

MÁTHÉ RÓBERT

PUSZTAI ÁLLAPOTBAN

„Jézus pedig Szent Lélekkel telve, visszatérek a Jordántól, és viték a Lélektől a pusztába negyven napig, kísértetvén az ördög által.” (Lk 4,1-2a)

Bizonyára voltál már te is úgy, kedves testvérem, hogy úgy éreztél: a fellegekben jársz. Amikor hitéleted szárnyalt, te megad is valóban úgy éreztél, hogy mindent le tudsz győzni, és semmi sem állhat utadba. Azonban mindig, amikor hitünk szárnyal, akkor jön a próbatétel: mennyit bír a mi hitünk.

Jézusnak is, miután megkeresztelkedik, és a Szent Lélek reá száll, Atyja hangját hallja, meg kell kísértetnie az ördög által. A pusztába kerül, ahol semmi sincs. A pusztába, ahol egyedül csak az van, amit magával visz az ember. Jézus az Ige szavát vitte magával, és győzni tudott. De vajon te mit viszel magaddal?

Életünk gyakran kerül pusztai állapotba, amikor úgy tűnik: semmink sem marad. Pedig az Ige velünk van, az Isten szava által győzhethetünk mi is, de ott van a kísértő másik hang is, az ördög csábító ígéreteinek hangja. Ad-

dig, amíg az Ige szava a mi fegyverünk, életünk minden helyzetében, legyenek bár azok felhőkben szárnyaló boldog pillanatok, vagy éppen pusztában bolyongó keserű siralomvölgyek, mégis győzhethetünk.

Jézus a pusztai megkísértése után megkezdte tanítói hivatalát. Azt is mondhatnánk, hogy ez volt a próbatétel. Mielőtt Isten nagy feladatokat bízhatna rád, téged is megpróbál.

De nem kell hamar feladni, mert: „Boldog ember az, aki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, amit az Úr ígért az őt szeretőknak.” (Jak 1,12)

Adjon az Úr Jézus mindannyiunknak erős, kitartó hitet. Vezessen pusztai vándorlásunkban az Ő Szent Lelke, és hadd halljuk meg mi is mindenkor mennyei Atyánk hangját az Igéből, hogy mindezen áldásokkal megerősödvé, ezeket vigyük magunkkal lelki tarisznyáinkban, és vegyük fel a harcot a Sátán kísértéseivel szemben életünk minden pillanatában.

KÜRTI TAMÁS